

Hvordan kan vi sikre alvorlig psykisk syge på Christiania den bedst mulige hjælp og støtte?

HOVs temaformiddag: torsdag d. 31. maj 2018
HAL C, Arsenalvej 6, KBH K

Beboerrådgivningen Herfra og videre...

Christiania: Lisbeth Olsen, Ulla Månsson, Kim Birkkjær Lund, Finn Jørgensen, Tippu Lyng, Jeanette Andersen, Pia Liljenbøl og Kjeld Rothenberg

Igen-Igen: Linda Kiel

Sundhedshuset, Christiania: Kim Winkel Rasmussen, Anne Føns, Silvia Magallanes, Sidsel Larsen, Nette Vestergaard Olsen, Zita Zevaj Due

Nemoland, Christiania: Amanda

Månefiskeren, Christiania: Søs

Frikirken, Christiania: John

Christiania Sekretariatet (Fonden): Hulda Mader

Christiania Teamet, SOF, Københavns kommune:

Lena Petersen, Henrik Elgaard, Janie Micheelsen

Psykiatrisk Gadeplansteam: Christel Anne

Mortensen, Anne, Ursula Pie Aidt, Jesper Riise

Sundhestemaet KBH kommune: Karin Olofsson, Charlotte Obel, Anette Kølstrup

Politiet: Rud Ellegaard, Jovan Tasevski, Lokalpolitiet indre by og Bo Bryde Nielsen

Region Hovedstadens Psykiatri Opus: Tine Jepsen

Transitprogrammet Hjemløseenheden: Thomas Sørensen

Oplægsholder: Klavs Serup Rasmussen, Projektleder Peer-Støtte i RegionHovedstaden, Marianne Melau og Julie Nordgaard, Region Hovedstadens Psykiatri, Psykiatrisk Center København

Mødeleder: Wenche Svensson

Fotograf: Kamilla Krøier

Referat: Ole Sønderby

* * *

Velkomst ved Kim Birkkjær Lund, HOV:

Tak fordi så mange er mødt op i dag, hvor vi, som forskellige grupper og mennesker, skal tale om at hjælpe de mange psykisk syge, vi dagligt ser på Christiania.

Hjælper vi dem ved at fjerne dem fra området, ignorer dem eller hvordan yder vi den bedste støtte?

Vi oplever at mange afviser kontakt og at psykisk syge, der hentes af politiet, er tilbage dagen efter. Så problemer med psykisk syge mennesker er dagligdag på Christiania.

Samarbejdet på tværs er vigtigt. Derfor mødes vi i dette netværk for at styrke vores fælles ressourcer. Derfor er det også ekstra ærgerligt, at Hovedstadens Psykiatrisk Akut Beredskab ikke kan deltage i dag.

Intro ved socialfaglig konsulent, Wenche Svensson:

Velkommen til dette netværk, hvor vi skal sprede vores viden, lære af hinanden og dele fælles viden om psykisk syge.

Vi har et stramt program med to oplæg, to gruppearbejder og fælles opsamling.

Klavs Serup Rasmussen, Projektleder Peer-Støtte, Region Hovedstaden:

Klavs har en alsidig baggrund som både bruger, aktivist og behandler i det psykiatriske system. Han har været chefredaktør, sejlet som sømand, skrevet bøger, udført brugerundersøgelser, er bestyrelsesmedlem af SIND mv. og han har selv været indlagt i flere år.

Som udgangspunkt får vi flere psykisk syge fordi samfundet er knækket over på midten, hvor flere og flere bliver ramt socialt, psykisk og økonomisk. Derfor kommer der flere og flere psykisk syge på Christiania.

Hvad kan vi gøre? Der er ikke muligheder for et Quick Fix, da behandling altid kræver tid og ro. Derfor er der behov for at gå nye veje i arbejdet med psykisk syge.

Min personlige historie viser også, hvor svært det er at finde balancen efter skilsmisse, dødsfald og misbrug. Man er alene, ens tilstand er ukendt for andre og ens fornemmelse for fornuft/ufornuft bliver vendt op og ned. Traumerne udløser et crash og føre til indlæggelse på Psykiatrisk Skadestue og derefter tre gode år via Psykiatrien i Roskilde. For Klavs hjælp roen og tiden, men det virker ikke på alle psykisk syge.

Vigtigt: Når vi vil forstå psykisk syge, er at deres reaktioner og bizarre opførsel skyldes traumer og kriser, vi ikke umiddelbart kan se. For mig hjalp det med ro og tid til at genvinde balancen, men for nogle virker det ikke. I dag er der slet ikke nok ressourcer til de lange nødvendige behandlingsforløb.

Hvad lærte jeg om psykisk syge:

- Man kan være meget langt ude af balance uden andre reagerer.
- Men når læsset først tipper, er balancen i tilværelsen helt væk og tabt.
- Og det er svært og tager tid at vinde balancen igen.

- Nogle lykkedes, men for andre lykkedes det aldrig.
- De løsninger, vi finder i et fællesskab fungerer bedst.

Psykose er som begreb fint rent erkendelsesmæssigt, med den kliniske erkendelse stopper ikke psykosen.

Psykofarmaka bremser udviklingen og giver ro, men det helbreder ikke. Samtidig reagerer psykisk syge kraftigt på stress og reagerer uforståeligt overfor omgivelserne. Derfor er der altid brug for støtte udefra.

Facts:

50 procent bliver afvist af behandlingssystemet. Indlæggelser er generelt for korte.

Når vi ringer efter politiet bliver problemet fjernet, men ikke løst.

Psykisk syge har mange andre problemer, som bolig, uddannelse, økonomi, arbejde mv.

Når krisen slår igennem tilbyder systemet ikke behandling og ro i den nødvendige tid. Ofte ryger psykisk syge ud på gaden igen efter få dages behandling.

Derfor søger de ofte mod Christiania for at være alene blandt alle de andre. For her er bedre plads til at være psykisk syg. Den "pokkers Fristad" tilbyder rod, frihed og ro. Det kan virke som et "heaven" for psykisk syge. Her er selvstyre og autonomi. Hvilket er en styrke, når man selv vælger det, men hvad hvis man ikke kan styre selv?

Derfor bliver psykisk syge isoleret på Fristaden

uden hjælp. For Christiania og beboerne bliver det et problem, fordi fristaden aldrig lukker døren.

Løsningen er nødvendige og akutte tilbud gennem et Peer-hus med frivillige, der samarbejder med det psykiatriske system.

Kort fortalt er en Peer-person: En der selv har prøvet at have en psykisk lidelse og som kan give sine erfaringer videre til andre. Erfaringerne med Peer-huse fra udlandet er gode blandt andet Dragon House i London.

Her kan skabes rum og plads til at snakke og skabe tillid til personer, der er psykisk syge.

Husk at ingen kun er psykisk syg. En psykisk syg kan også grine og agere rationelt som vi. Intet er kun sort og hvidt!

Wenche Svensson: Tak til Klavs for et engageret oplæg. Nu taler vi i fire grupper om:

- *Hvad gør man lokalt for at etablere den første omsorgsfulde kontakt, og hvad kan vi lokalt gøre i forsøget på at skærme disse borgere mod overgreb og/eller selvskade?*
- *Hvad gør vi, hvis/når kontakten afvises, og der stadig ses en problematisk adfærd? Og hvordan fastholder vi en kontakt, når den er etableret?*
- *Hvad har vi allerede af gode erfaringer, og hvor kan vi gøre det bedre?*

Fælles opsamling:

- Kontakt skal bygge på tillid fra den første hilsen og til den tilbagevendende kontakt.
- Meget svært at hjælpe nogle psykisk syge på Fristaden.
- Vi har behov for en ny kultur på Christiania med mere viden om psykisk syge.
- Der er behov for mere samarbejde, tillid og arbejde på tværs af forskellige hjælpefunktioner. Derfor skal vi skabe overblik over tilbud, udbrede oplysninger og undervise hinanden.

- Kan vi finde et lokale på Christiania med ro, støtte og plads. Har Sundhedshuset ressourcer til en fast dag om ugen?
- Hvem får hjælpen? Bliver de introverte psykisk syge overset?
- Vi skal forebygge med tidlig opsporing. Det hjælper ikke at hente psykisk syge hver dag, indlægge dem og derefter er de tilbage dagen efter.
- Hash er noget skidt for psykisk syge. Derfor bør vi lave en oplysnings-kampagne i Gaden omkring skadevirkninger for psykisk syge, der ryger!
- Hvem og hvornår skal vi ringe efter støtte? Løsninger kræver stærkt samarbejde på tværs, hvor vi mødes, netværker, deler kontakter og viden i fælles dialog. Som ved denne temadag. Flere af dem!
- Samfundsmæssige ændringer har også ramt Christiania, der er blevet borgerliggjort og mere normalt, hvilket presser psykisk syge yderligere.
- Brug af civilsamfundets ressourcer i form af et Peerhus er en oplagt mulighed for psykisk syge på Christiania.

Marianne Melau og Julie Nordgaard, Psykiatrisk Center København

Hvad er en psykose:

Forrykket tilstand af det, der normalt er acceptabelt i vores kultur. "Normalt acceptabel" involverer naturligvis etiske og juridiske overvejelser. Psykisk syge mennesker er et offer uden kontrol og ansvarlighed. Hvilket gør man ikke altid kan straffes.

Symptomer:

Hallucinationer, vrangforestillinger, påfaldende opførsel, manglende hygiejne, selvskader, aggressiv adfærd eller introvert og stille adfærd. Vi skal være opmærksom på, at der skal være et stærkt sammenfald af symptomer.

F.eks. er personer, der snakker med sig selv eller unge, der skære i sig selv, ikke nødvendigvis psykotiske!

Hvad kan forværre en psykose:

Alkohol, stoffer, for lidt søvn og mad, stress, fysiske belastninger, krav ude fra myndigheder, politi, virksomheder, beboere m.fl.

Hvad kan vi gøre:

Tid og ro er afgørende. Tilbud om hjælp skal altid stilles. Akut ved politi, lægevagt og psykiatrisk skadestue. Sub-akut er opgaven til gadeplans medarbejdere, Sociolancen eller egen læge. Men vi har et alvorligt ressourceproblem med alt for mange tidlige udskrivninger uden den nødvendige behandling.

Omvendt er vi forpligtet af ånden i Psykiatrilovens § 6, da de **nærmeste** skal hjælpe psykisk syge, hvilket både bliver en pligt for både borgere, beboere, virksomheder, myndigheder eller politi.

Hvad kræver en tvangsindlæggelse:

Psykiatrilovens § 5 siger, at betingelserne for at en læge kan tvangsindlægge et menneske på en psykiatrisk afdeling, er at:

Personen er sindssyg eller i en tilstand der kan sidestilles med det og det vil være uforsvarligt IKKE at frihedsberøve patienten

Med udgangspunkt i et farekriterium og et nødvendigt behandlingskriterium kan en læge med hjælp fra politiet tvangsindlægge. Men processen er altid vanskelig.

Wenche Svensson: Tak til Marianne og Julies oplæg. Nu taler vi i fire grupper:

- *Med udgangspunkt i det, der allerede fungerer. Hvordan kan vi da styrke en koordineret indsats mellem de lokale på Christiania, det etablerede behandlingssystem og politiet. Altså hvem bør gøre hvad, hvornår?*

Fælles opsamling:

- Når der er tale om selvmord eller voldstrusler skal politiet hjælpe, men politiet har svært ved at operere på Fristaden i samarbejdet med det Akutte Beredskab.
- Vigtigt med konkrete kontakter til politifolk med særlige kompetencer på området. Politiet vil gerne hjælpe.
- Kontakt og samarbejde med Psykiatrisk Akut Beredskab eksisterer ikke! Behovet for samarbejde med dem er stort på Christiania.
- Vi kan tage et fælles møde med udrykningstjenesten, Sociolancen, gadeplansteams og politiet om indsatsen i PSP- samarbejdet (Psykiatri, Socialforvaltning og Politi).

- Målsætninger for de forskellige enheders indsats kan støde sammen.
- Ressourcerne er meget stramme og bemanningen har svært ved at hænge sammen med problemernes omfang.
- Stort behov for et "neutralt rum" på Christiania til forebyggelse, lokalpsykiatri og frivilliges indsats.
- HOV skal arbejde på at inddrage flere lokale kræfter i arbejdet.
- Vi kan udarbejde en "to do liste". En køreplan til virksomhederne og værtshuse for hvad kan vi selv kan gøre, kontakter til relevante funktioner og præcise anvisninger på hjælp.
- Vi har alvorlige sprogproblemer med mange udenlandske psykisk syge.
- Vi skal have politikerne med til temakonferencer og dele viden.
- Vi skal holde flere tema-arrangementer, der gavner samarbejde og skaber kontakter på tværs. Her opstår gode ideer, nyudvikling, netværksopbygning og vidensdeling.

Wenche Svensson: Tak til de fire grupper og tak til vores oplægsholdere for deres stærke deltagelse. Vi har fået meget at samarbejde om og arbejde videre med.

Gerne på en ny og tilsvarende temadag. Arbejdet har været lærerigt. Så næste gang mødes vi måske med et særligt fokus på det forebyggende arbejde i efteråret.

Vi håber HOV bærer stafetten videre!

Tak for i dag.